



Sygn. akt II KK 245/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **E. C.**,

obwinionej o popełnienie wykroczenia z art. 121 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 września 2014 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 25 maja 2012 r.,

1) uchyla pkt II zaskarżonego wyroku;

**2) obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 25 maja 2012 r., sygn. ... 1232/12, Sąd Rejonowy w W. uznał obwinioną E. C. za winną popełnienia wykroczenia z art. 121 § 1 k.w. i wymierzył jej karę grzywny w wysokości 300 zł oraz na podstawie art. 28 § 2 k.w. w zw. z art. 121 § 3 k.w. nałożył na obwinioną

środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz „K. M. - KM Sp. z o.o.” równowartości wyłudzonego mienia, to jest kwoty 414,30 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 7 czerwca 2012 r.

Od powyższego orzeczenia kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego - art. 28 § 2 k.w. polegające na orzeczeniu środka karnego obowiązku naprawienia szkody za czyn stypizowany w przepisie art. 121 § 1 k.w., mimo braku przepisu szczególnego, który dopuszczałby możliwość orzeczenia takiego środka.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu umożliwiającym jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Art. 28 § 2 k.w. stanowi wyrażnie, że środki karne przewidziane w Kodeksie wykroczeń można orzec, jeżeli są one przewidziane w przepisie szczególnym, a orzeka się je jeżeli przepis szczególny tak stanowi.

E. C. została uznana za winną popełnienia wykroczenia z art. 121 § 1 k.w., który to przepis nie przewiduje możliwości orzeczenia środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody.

Jedynie w przypadku realizacji znamion wykroczenia z art. 121 § 2 k.w. istnieje możliwość orzeczenia obowiązku zapłaty równowartości wyłudzonego mienia.

Wobec tego należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy w W. orzekł wobec E. C. środek karny, mimo braku ku temu podstawy prawnej, czym rażąco naruszył przepis art. 28 § 2 k.w.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.